

תוכן עניינים

- 2..... **טיוטת תקנות**
- 2..... א. שם התקנות המוצעות
- 2..... ב. מטרת התקנות המוצעות והצורך בהן
- 2..... ג. להלן נוסח טיוטת התקנות המוצעות:
- 3..... **טיוטת תקנות שירותי תשלום (פטור מתחולת החוק), התשפ"א-2020**
- 3..... 1. סייג לתחולה
- 3..... 2. תנאים נוספים
- 4..... דברי הסבר

טיוטת תקנות

א. שם התקנות המוצעות

תקנות שירותי תשלום (פטור מתחולת החוק), התשפ"א-2020

ב. מטרת התקנות המוצעות והצורך בהן

חוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019 (להלן – החוק) מחליף את חוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986 ויוצר הסדרה חדשה ורחבה לשירותי תשלום שונים. החוק מסדיר היבטים חוזיים וצרכניים שבין נותן שירותי התשלום לבין הלקוח וקובע הוראות צרכניות רבות ומפורטות, במטרה להגן על הלקוח ועל-מנת להעניק לצרכנים הגנה מלאה שתבטיח הגינות ותגביר את אמון הציבור באותם אמצעי תשלום מתקדמים. הוראות החוק חלות באופן אחיד על כלל אמצעי התשלום, לרבות אמצעי תשלום מתקדמים.

במסגרת הדיונים שנערכו בוועדת הרפורמות אשר אישרה את הצעת החוק עלתה שאלה בדבר התאמת החוק והוראותיו לאמצעי תשלום מסוימים, מסוג תווי שי וכרטיסי מתנה (Gift Card), זאת לאחר שגופים מהציבור טענו כי אין מקום להחיל את הוראותיו על אמצעי תשלום מעין אלה וכי הכללת אמצעי התשלום האלה תביא לפגיעה בשימוש בהם. לאור אותן טענות, נחקק סעיף 77(ב) לחוק לפיו הוראות החוק יחולו על אמצעי תשלום מסוג זה, רק 18 חודשים מיום התחילה, זאת על-מנת שבמהלך אותה תקופה ייבחנו המאפיינים המיוחדים של אמצעי תשלום אלה וייקבע ההסדר הרצוי ביחס אליהם.

לאחר בחינה שנעשתה מוצע לאפשר את המשך פעילות אמצעי תשלום כאמור בתקנות אלה בתנאים מקלים מתוך הבנה כי מדובר באמצעי תשלום שכללים מסוימים עלולים להיות נוקשים מדי ולפגוע בהם ללא הצדקה מספקת ודי בכללים מקלים על-מנת לענות על הצורך של הגנת הלקוחות.

ג. להלן נוסח טיוטת התקנות המוצעות:

טיוטת תקנות מטעם משרד המשפטים:

טיוטת תקנות שירותי תשלום (פטור מתחולת החוק), התשפ"א-2020

בתוקף סמכותי לפי סעיף 48(ב) לחוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019¹ (להלן – החוק), בהסכמת שר האוצר ונגיד בנק ישראל ובאישור ועדת הכלכלה, אני מתקין תקנות אלה:

1. הגדרות
בתקנות אלה –
"מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;
הוראות חוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019 לא יחולו על אמצעי תשלום שמתקיימים לגבי כל התנאים המפורטים להלן:
(א) בהתאם לתנאי החוזה, הוא מיועד לשימוש בידי מי שאינו מסוים;
(ב) הסכום המרבי שניתן לצבור בו הוא 1,000 שקלים חדשים, והוא אינו ניתן לטעינה חוזרת של ערך צבור.
2. סייג לתחולה
על נותן שירותי תשלום שמנפיק אמצעי תשלום שמתקיימים לגבי התנאים המפורטים בתקנה 2, יחולו הוראות אלה:
(1) נותן שירותי התשלום יגלה למשלם את התנאים המהותיים בקשר עם השימוש באמצעי התשלום;
(2) מבלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף (1), יראו תנאים אלה כתנאים מהותיים:
(א) זהות המנפיק;
(ב) אופן מימוש הסכום הצבור באמצעי התשלום;
(ג) רשימת הספקים שמהם ניתן לרכוש באמצעות אמצעי התשלום;
(ד) תוקף אמצעי התשלום;
(ה) הוראות לעניין אובדן או גניבת אמצעי התשלום, ובכלל זה הפעולות שיש לבצע על מנת שתשוחזר יתרה צבורה.
3. תנאים נוספים
(3) לבקשת מי שנחזה כמי שהחזיק כדן באמצעי התשלום, נותן שירותי התשלום יפעל כדי לשחזר את היתרה הצבורה באמצעי התשלום שאבד או שנגנב לאותו משלם, למעט במקרים שבהם אין ביכולתו, במאמצים סבירים, לזהות את אמצעי התשלום של אותו משלם לצורך שחזור היתרה, ובלבד שקיימת יתרה צבורה באמצעי התשלום במועד שבו פנה המבקש כאמור.
4. עדכון סכום
הסכום הקבוע בתקנת משנה 2(2) יתעדכן ב-1 בינואר בכל שנה (בתקנת משנה זו – יום העדכון), בהתאם לשיעור שינוי המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ב-1 בינואר של השנה הקודמת.

¹ ס"ח התשע"ט, עמ' 201

התשפ"א _____

(2020 _____)

(חמ _____-3)

אבי ניסנקורן

שר המשפטים

ד ב ר י ה ס ב ר

חוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019 (להלן – החוק) מחליף את חוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986 ויוצר הסדרה חדשה ורחבה לשירותי תשלום שונים. החוק מסדיר היבטים חוזיים וצרכניים שבין נותן שירותי התשלום לבין הלקוח וקובע הוראות צרכניות רבות ומפורטות, במטרה להגן על הלקוח ועל-מנת להעניק לצרכנים הגנה מלאה שתבטיח הגינות ותגביר את אמון הציבור באותם אמצעי תשלום מתקדמים. הוראות החוק חלות באופן אחיד על כלל אמצעי התשלום, לרבות אמצעי תשלום מתקדמים.

במסגרת הדיונים שנערכו בוועדת הרפורמות אשר אישרה את הצעת החוק עלתה שאלה בדבר התאמת החוק והוראותיו לאמצעי תשלום מסוימים, מסוג תווי שי וכרטיסי מתנה (Gift Card), זאת לאחר שגופים מהציבור טענו כי אין מקום להחיל את הוראותיו על אמצעי תשלום מעין אלה וכי הכללת אמצעי התשלום האלה תביא לפגיעה בשימוש בהם. לאור אותן טענות, נחקק סעיף 77(ב) לחוק לפיו הוראות החוק יחולו על אמצעי תשלום מסוג זה, רק 18 חודשים מיום התחילה, זאת על-מנת שבמהלך אותה תקופה ייבחנו המאפיינים המיוחדים של אמצעי תשלום אלה וייקבע ההסדר הרצוי ביחס אליהם.

לאחר חקיקת החוק, ביום 31 ביולי 2019, פרסם משרד המשפטים "קול קורא" במטרה לקבל התייחסות מהציבור ביחס לשאלה האם נכון לפטור אמצעי תשלום, כדוגמת תווי שי או תווי מתנה דיגיטליים או אמצעי תשלום שדומים להם, מהוראות החוק או מחלקן לפי סמכות שר המשפטים הקבועה בסעיף 48(ב) לחוק. מן התגובות שהתקבלו עולה כי ככלל אמצעי תשלום אלה נטענים בסכומים נמוכים יחסית, באופן חד-פעמי, וכן כי לא קיים קשר בין המנפיקים אותם לבין לקוחות המשתמשים בהם.

לאור מאפיינים אלו, ובפרט לאור העובדה כי אמצעי תשלום אלה דומים במהותם לכסף "מזומן", ומאחר שהסיכונים הנשקפים למשלם בשל הסכום הצבור הם נמוכים (לרבות החשש משימוש לרעה), עלה כי יש מקום לאפשר את המשך פעילות שוק תווי השי וכרטיסי המתנה הדיגיטליים במתכונת המקובלת כיום, שכן הטלת החובות הקבועות בחוק על אמצעי תשלום אלו תביא להכבדה שלא לצורך ולעלויות שיושתו על ציבור הלקוחות.

משכך ועל-מנת לאפשר את המשך פעילות שוק אמצעי התשלום האמורים וכדי שלא להחמיר את התנאים החלים ביחס לאמצעי תשלום אלו, במקום שאין צורך בהחמרות כאלה, מוצע להחריג את תווי השי ואת כרטיסי המתנה הדיגיטליים מחוק שירותי תשלום ולקבוע הוראות מתאימות שיבטיחו הגנה על הלקוחות בנושאים שזוהו כמהותיים לאמצעי תשלום אלה ומצריכים התייחסות וקביעת כללים לגביהם. על כן בהתאם לסמכות שר המשפטים הקבועה בסעיף 48(ב) לחוק מוצע לקבוע כי הוראות חוק שירותי תשלום לא יחולו על אמצעי התשלום שמתקיימים בהם התנאים המפורטים בתקנות המוצעות.